अकृतेनैव कार्य्येण गतः पार्थानधोक्षजः । स एनान्मन्युना विष्टो ध्रुवं धक्ष्यत्यसंशयं ।
दृष्टो हि वासुदेवस्य पाण्डवैर्ममं विग्रहः । भीमसेनार्ज्जुनौ चैव दाशार्हस्य मते स्थितौ ।
अजातशत्रुरत्यर्थं भीमसेनवशानुगः । निकृतश्च मया पूर्व्वं सह सर्व्वैः सहोदरैः ।
विराटद्रुपदौ चैव कृतवैरौ मया सह । तौ च सेनाप्रणेतारौ वासुदेववशानुगौ ।
भविता विग्रहः सोऽयं तुमुलो लोमहर्षणः । तस्मात् सांग्रामिकं सर्व्वं कारयध्वमतन्द्रिताः । ५२००
शिबिराणि कुरुक्षेत्रे क्रियन्तां वसुधाधिपाः । सुपर्य्याप्तावकाशानि दुरादेयानि शत्रुभिः ।
आसन्नजलकाष्ठानि शतशोऽथ सहस्रशः । अच्छेद्याहारमार्गाणि बन्धोच्छ्रयचितानि च ।
विविधायुधपूर्णानि पताकाध्वजवन्ति च । समाश्च तेषां पन्थानः क्रियन्तां नगराद्बहिः ।
प्रयाणं युध्यतामद्य श्वोभूत इति माचिरं । ते तथेति प्रतिज्ञाय श्वो भूते चक्रिरे तथा ।
हृष्टरूपा महात्मानो निवासाय महीक्षितां । ततस्ते पार्थिवाः सर्व्वे तच्छ्रुत्वा राजशासनं । ५२०५
आसनेभ्यो महार्हेभ्य उदतिष्ठन्नमर्षिताः । बाहून् परिघसङ्काशान् संस्पृशन्तः शनैः शनैः ।
काञ्चनाङ्गददीप्तांश्च चन्दनागुरुभूषितान् । उष्णीषाणि नियच्छन्तः पुण्डरीकनिभैः करैः ।
अन्तरीयोत्तरीयाणि भूषणानि च सर्व्वशः । ते रथाञ्चयिनः श्रेष्ठा हयांश्च हयकोविदाः ।
सज्जयन्ति स्म नागांश्च नागशिक्षास्वनुष्ठिताः । अथ वर्म्माणि चित्राणि काञ्चनानि बहूनि च ।
विविधानि च शस्त्राणि चक्रुः सर्व्वाणि सर्व्वशः । पदातयश्च पुरुषाः शस्त्राणि विविधानि च । ५२१०
उपाजह्रुः शरीरेषु हेमचित्राण्यनेकशः । तदुत्सव इवोदग्रं सम्प्रहृष्टनरावृतं ।
नगरं धार्त्तराष्ट्रस्य भारतासीत् समाकुलं । जनौघसलिलावर्त्तो रथनागाश्वमीनवान् ।
शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषः कोषसञ्चयरत्नवान् । चित्राभरणवर्म्मोर्म्मिशस्त्रनिर्म्मलफेनवान् ।
प्रासादमालाद्रिवृतो रथ्यापणमहाह्रदः । योधचन्द्रोदयोद्भूतः कुरुराजमहार्णवः ।
व्यदृश्यत तदा राजंश्चन्द्रोदय इवार्णवः । ५२१५

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि सैन्यनिर्याणपर्व्वणि दुर्य्योधनसैन्यसज्जायां द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ वासुदेवस्य तद्वाक्यमनुस्मृत्य युधिष्ठिरः । पुनः पप्रच्छ वार्ष्णेयं कथं मन्दोऽब्रवीदिदं ।
अस्मिन्नभ्यागते काले किञ्च नः क्षममच्युत । कथञ्च वर्त्तमाना वै स्वधर्म्मान्न च्यवेमहि ।
दुर्य्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च । वासुदेव मतज्ञोऽसि मम सम्राट्कस्य च ।
विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः । कुन्त्याश्च विपुलप्रज्ञ प्रज्ञा कार्त्स्न्येन ते श्रुता ।
सर्व्वमेतदतिक्रम्य विचार्य्य च पुनः पुनः । चेमं यत्नो महाबाहो तत् ब्रवीह्यविचारयन् । ५२२०
श्रुत्वैतत् धर्म्मराजस्य धर्म्मार्थसहितं वचः । मेघदुन्दुभिनिर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाऽब्रवीत् ।
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उक्तवानऽसि यद्वाक्यं धर्म्मार्थसहितं हितं । न तु तन्निकृतिप्रज्ञे कौरव्ये प्रतितिष्ठति ।
न च भीष्मस्य दुर्म्मेधाः शृणोति विदुरस्य वा । मम वा भाषितं किञ्चित् सर्व्वमेवातिवर्त्तते ।
नैष कामयते धर्म्मं नैष कामयते यशः । जितं स मन्यते सर्व्वं दुरात्मा कर्णमाश्रितः ।